

Sygn. akt IV K 950/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy dla W. (...) w IV Wydziale Karnym

w składzie - Przewodniczący: Sędzia Radosław Myka

Protokolant: Karolina Więcek

W obecności Prokuratora: -

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 marca 2021 r.

sprawy **Ł. S.** - syna J. i J. z domu P., ur. dnia (...) w W.

oskarżonego o to, że:

W okresie od 31 maja 2017 r. do 13 listopada 2017 r. oraz od 22 lutego 2018 r. do 27 lipca 2018 r. oraz od 17 sierpnia 2018 r. do 9 maja 2019 r. oraz od 3 stycznia 2020 r. do 27 marca 2020 r. w W. uchylał się od ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w W. sygn. akt III RC 74/11 z dnia 9 lutego 2012 r. obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki N. S., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.

Orzeka

I. oskarżonego Ł. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 209 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 209 § 1 k.k. skazuje go na karę jednego miesiąca pozbawienia wolności;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Florentyny Bubak kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) zł plus VAT tytułem obrony wykonywanej z urzędu;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie niniejszej i przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 950/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub			

art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	Ł. S.	W okresie od 31 maja 2017 r. do 13 listopada 2017 r. oraz od 22 lutego 2018 r. do 27 lipca 2018 r. oraz od 17 sierpnia 2018 r. do 9 maja 2019 r. oraz od 3 stycznia 2020 r. do 27 marca 2020 r. w W. uchylał się od ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w W. sygn. akt III RC 74/11 z dnia 9 lutego 2012 r. obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki N. S., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, tj. czyn z art. 209 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Ł. S. i E. K. posiadają córkę N. S. (ur. (...)). Wyrokiem z dnia 09 lutego 2012 r. sygn. akt III RC 74/11 Sąd Rejonowy w W. III Wydział Rodzinny i Nieletnich zasądził od Ł. S. na rzecz małoletniej N. S. alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie, płatne do rąk matki N. S. do 10 – go każdego miesiąca poczynając od dnia 9.02.2011 r.</p> <p>Ł. S. między innymi w okresach od dnia 15 marca 2017 r. do dnia 25 marca 2017 r., od dnia 14 listopada 2017 r. do dnia 21 lutego 2018 r., od dnia 28 lipca 2018 r. do dnia 16 sierpnia 2018 r., od dnia 10 maja 2019 r. do dnia 02 stycznia 2020 r. oraz od dnia 28 marca 2020 r. do dnia 22 marca 2021 r. przebywał w izolacji penitencjarnej, odbywając kary pozbawienia wolności orzeczone w innych sprawach. Ł. S. w okresach pobytu na wolności, tj. po zwolnieniu z zakładu karnego w związku z wykonaniem kary do dnia poprzedzającego ponowne osadzenie w izolacji penitencjarnej celem odbycia kolejnej kary pozbawienia wolności, nie wywiązywał się z ciążącego na nim z mocy wskazanego wyżej wyroku obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniej córki. Ponadto nie utrzymywał kontaktu z córką, nie wykazywał</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. zeznania świadka E. K. 2. odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 09.02.2012 r. sygn. III RC 74/11 3. zaświadczenie o stanie zaległości 4. wydruk informacji dotyczących rejestracji oskarżonego w PUP 5. informacje z (...) D. P. (...) W. 6. wyjaśnienia oskarżonego 	<p>k. 8v-9</p> <p>k. 24-25</p> <p>k. 22</p> <p>k. 16-17</p> <p>k. 18-19</p> <p>k. 29v</p>	
---	--	---	--

zainteresowania
udzieleniem pomocy w jej
wychowaniu, nie kupował
jej prezentów, odzieży czy
żywności.

Z tego powodu na
wniosek E. K. zostało
wszczęte postępowanie
egzekucyjne przez
Komornika Sądowego
przy Sądzie Rejonowym
dla W. (...), prowadzone
pod sygn. Kmp 71/12.
Małoletnia N. S. pozostaje
na utrzymaniu E. K. oraz
jej partnera P. W., z
którym zamieszkuje wraz z
8 miesięczną córką N. K..
E. K. pracuje zawodowo,
ponadto otrzymuje
świadczenia w łącznej
kwocie 1000 zł z programu
„500+”, także zasiłek
rodzicielski w kwocie 1000
zł oraz zasiłek rodzinny w
kwocie 210 zł. Nie korzysta
z pomocy (...).

Ł. S. jest osobą młodą
(obecnie ma 32 lata),
zdrową, w okresach
pobytu na wolności, tj.
od 31 maja 2017 r. do
13 listopada 2017 r. oraz
od 22 lutego 2018 r. do
27 lipca 2018 r. oraz od
17 sierpnia 2018 r. do 9
maja 2019 r. oraz od 3
stycznia 2020 r. do 27
marca 2020 r., jedynie
w okresie od 11.05.2018
r. do 10.06.2018 r.,
od 25.07.2019 r. do
11.08.2019 r. oraz od
dnia 16.03.2020 r. był
zarejestrowany w Urzędzie
Pracy jako bezrobotny bez
prawa do zasiłku, po
czym był pozbawiany tego

<p>statusu z uwagi na nie stawianie się w Urzędzie w wyznaczonych terminach w celu potwierdzenia gotowości do pracy i nie powiadamianie o w terminie 7 dni o uzasadnionej przyczynie niestawiennictwa. Ł. S. nie podejmował aktywnych starań w celu uzyskania zatrudnienia, co pozwoliłoby na wywiązywanie się, chociażby w części z obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki, ponadto nie korzystał także z pomocy (...).</p> <p>Łączna wysokość powstałych wskutek uchylania się od obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki N. S. zaległości przekroczyła równowartość trzech świadczeń okresowych.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>OCena DOWOdów</p>			

<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1</p>	<p>zeznania świadka E. K.</p>	<p>Zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym dowodami z dokumentów, także wyjaśnieniami oskarżonego. Potwierdzają bezsporne okoliczności, iż oskarżony w okresie objętym zarzutem nie wywiązywał się z ciężącego na nim na podstawie orzeczenia sądowego obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki, ponadto nie interesował się uczestniczeniem w życiu córki, nie kupował jej żadnych rzeczy, odzieży, żywności, prezentów na rzecz dziecka. Świadek E. K. potwierdziła także, iż ciężar utrzymania córki spoczywał na niej. Opisała swoją aktualną sytuację materialną i zawodową, a także przedstawiła kwoty ponoszonych wydatków związanych z utrzymaniem dzieci. Z treści jej zeznań wynika, że małaletnia N. S. miała zaspokojone podstawowe potrzeby życiowe. W toku rozprawy Sąd w trybie art. 392 § 1 k.p.k. odczytał protokół zeznań świadka E. K. złożonych w postępowaniu przygotowawczym</p>	

1.2	odpis wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 09.02.2012 r. sygn. III RC 74/11	Dokument rzetelny, niekwestionowany, potwierdza źródło i wysokość ciążącego na oskarżonym obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki N. S.	
1.3	zaświadczenie o stanie zaległości	Dokument rzetelny, niekwestionowany, stanowi potwierdzenie, że łączna wysokość zaległości alimentacyjnych, od których uiszczenia oskarżony uchylał się w okresie objętym zarzutem, przekraczała równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych.	
1.4	wydruk informacji dotyczących rejestracji oskarżonego w PUP	Dokumenty te potwierdzają okoliczności dotyczące rejestracji oskarżonego w Urzędzie Pracy jako osoby bezrobotnej czy poszukującej zatrudnienia. Wynika z ich treści, iż jedynie w okresie od 11.05.2018 r. do 10.06.2018 r., od 25.07.2019 r. do 11.08.2019 r. oraz od dnia 16.03.2020 r. oskarżony był zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, po czym był pozbawiany tego statusu z uwagi na nie stawianie się w urzędzie pracy w wyznaczonych terminach w celu potwierdzenia gotowości do pracy i nie powiadamianie o w terminie 7 dni o uzasadnionej przyczynie niestawiennictwa. Analiza	

		treści tej dokumentacji wskazuje, iż oskarżony w okresach pobytu na wolności, nie podejmował aktywnych starań w celu uzyskania zatrudnienia, pomimo, że jest osobą zdrową, młodą, tym samym nie wykazywał woli uzyskania środków finansowych pozwalających chociażby w części wywiązać się z obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniej córki.	
1.5	informacje z (...) D. P. (...) W.	Treść tych dokumentów potwierdza fakt nie korzystania zarówno przez oskarżonego, jak i E. K. z pomocy (...).	
1.6	wyjaśnienia oskarżonego	Ograniczają się do potwierdzenia faktu nie wywiązywania się przez oskarżonego z obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniej córki, którą to okoliczność oskarżony potwierdził w toku postępowania przygotowawczego. Okoliczność ta jest bezsporna w świetle pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	Ł. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżony w okresie od 31 maja 2017 r. do 13 listopada 2017 r. oraz od 22 lutego 2018 r. do 27 lipca 2018 r. oraz od 17 sierpnia 2018 r. do 9 maja 2019 r. oraz od 3 stycznia 2020 r. do 27 marca 2020 r. w W. uchylał się od ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w W. sygn. akt III RC 74/11 z dnia 9 lutego 2012 r. obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki N. S., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych. Czyn ten wyczerpuje</p>			

znamiona przestępstwa z art. 209 § 1 k.k.

Na podstawie art. 209 § 1 k.k. w brzmieniu nadanym ustawą z 23.03.2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. poz. 952), odpowiada ten, kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Uchylanie się nakłada obowiązek wykazania, że sprawca miał obiektywną możliwość dostarczania środków utrzymania, lecz tego nie czynił (podobnie wyrok SN z 9.05.1995 r., III KRN 29/95, OSNKW 1995/9–10, poz. 64). „ Brak możliwości wykonania obowiązku łożenia może wynikać z tego, że sprawca w okresie objętym zarzutem miał status bezrobotnego bez prawa do zasiłku, że nie było dla niego ofert pracy w urzędzie pracy, że był obłożnie chory albo wymagał kosztownego

leczenia, na które musiał przeznaczyć środki, którymi dysponował. Źródłem niemożliwości wykonania obowiązku mogą być również liczne zobowiązania publicznoprawne, powstałe zwłaszcza przed okresem niealimentacji, a przede wszystkim zajęcia komornicze oraz toczące się egzekucje dotyczące tych zobowiązań. Znamiona przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. zostaną wyczerpane, gdy łączna wysokość powstałych wskutek uchylania się zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeśli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Pierwsza sytuacja zachodzi wówczas, gdy sprawca przez okres łącznie co najmniej 3 miesięcy nie zapłaci w całości alimentów. Wchodzi ona w grę również wtedy, gdy sprawca co prawda płaci w terminie, ale kwoty mniejsze, natomiast suma zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń.” (tak J. Lachowski w” Komentarzu do art. 209 k.k., Lex Omega).

W niniejszej sprawie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony Ł. S. nie wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego

względem małoletniej córki, oskarżony w ogóle nie dokonywał wpłat świadczeń alimentacyjnych, co potwierdza treść zeznań E. K., jak również wskazanych wyżej dowodów z dokumentów, zaś łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekroczyła równowartość trzech świadczeń okresowych. Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że oskarżony miał obiektywną możliwość wywiązania się z tego obowiązku, gdyż będąc osobą młodą, zdrową, a więc zdolną do pracy, w okresie objętym zarzutem nie podejmował żadnych działań w celu znalezienia zatrudnienia i wywiązania się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego, co więcej będąc trzykrotnie zarejestrowany w urzędzie pracy jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, za każdym razem po upływie miesiąca tracił ten status z uwagi na nie stawianie się w Urzędzie Pracy w wyznaczonych terminach w celu potwierdzenia gotowości do pracy i nie powiadamianie o w terminie 7 dni o uzasadnionej przyczynie niestawiennictwa. Tym samym swoją postawą wykazał lekceważenie oraz brak rzeczywistej woli znalezienia zatrudnienia. Ponadto oskarżony w żaden sposób nie

<p>podejmował starań w celu zadośćuczynienia temu obowiązkowi w inny sposób, chociażby poprzez nawiązanie kontaktu z córką, wykazanie zainteresowania jej życiem czy pomocą jej matce w wychowaniu córki.</p>			
#	<p>1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>1.4. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.5. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.6. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. S.	I		<p>Czyn z art. 209 § 1 k.k. zagrożony jest karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2. Przy wymiarze kary jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował wielokrotną karalność oskarżonego (karta karna – k. 32-35). Okoliczność łagodzącą stanowi przyznanie się do winy przez oskarżonego.</p> <p>Wymierzona oskarżonemu kara 1 miesiąca pozbawienia wolności w ocenie Sądu jest adekwatna zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również zrealizuje swoje cele w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę oskarżonego. Kara ta stanowić będzie dolegliwość dla oskarżonego odczuwalną,</p>

ponadto uświadomi mu nieopłacalność tego rodzaju zachowań i nieuchronność poniesienia za nie odpowiedzialności karnej.

Sąd zdecydował o wymierzeniu oskarżonemu najsurowszej i najbardziej dolegliwej rodzajowo kary, jaką jest kara pozbawienia wolności, mając na uwadze, iż orzekanie kar łagodniejszego rodzaju, stanowiłoby niewystarczającą reakcję na kolejne naruszenie porządku prawnego przez Ł. S. i nie wpłynęłoby na zmianę jego dotychczasowej postawy. Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną za występki godzące w różne rodzajowo dobra prawne (mienie, wolność, także za występki posiadania środków odurzających – art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii), za które były wymierzane kary grzywny, ograniczenia wolności oraz kary pozbawienia wolności zarówno z zastosowaniem środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, jak i kary bezwzględne kary pozbawienia wolności. Dotychczasowy sposób funkcjonowania oskarżonego wskazuje na to, że jest on osobą niepoprawną i wykazującą postawę lekceważącą dla

			<p>obowiązujących norm prawnych. Biorąc pod uwagę dotychczasową niepoprawność zachowania oskarżonego, brak wykazywania respektu i poszanowania dla obowiązującego prawa, także nieskuteczność orzekanych w stosunku do niego uprzednio kar, w tym kar wolnościowych, Sąd uznał, iż dalsza resocjalizacja oskarżonego powinna odbywać się w warunkach pełnej izolacji i tylko kara pozbawienia wolności, orzeczona, co należy zaznaczyć, w najniższym przewidzianym ustawą wymiarze, skłoni go do przemyślenia swojego dotychczasowego postępowania wzbudzając w oskarżonym poczucie respektu i szacunku do obowiązującego porządku prawnego i w konsekwencji spełni wobec niego swą rolę wychowawczą, ponadto, co niemniej ważne, stanowić będzie karę sprawiedliwą w odczuciu społecznym.</p>
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II.</p>	<p>W związku z pomocą prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu, zasądzono ze Skarbu Państwa na rzecz adw. Florentyny Bubak wynagrodzenie w kwocie 420 zł plus VAT w wysokości 23%.</p>	
<p>III.</p>	<p>Oskarżony zarówno w okresie od 28.03.2020 r. do 22.03.2021 r., a więc do dnia poprzedzającego wydanie wyroku w niniejszej sprawie, jak i w okresach wcześniejszych z przerwami przebywał w zakładzie karnym, a w trakcie pobytu w izolacji nie pracował, stąd też obciążanie go kosztami postępowania byłoby nieuzasadnione.</p>	

<i>Podpis</i>	